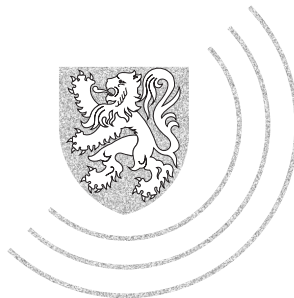

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

22 juli 2003

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met het verdrag nr. 150
betreffende de bestuurstaak op het gebied van de arbeid : taak, functies en organisatie,
aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie
tijdens haar vierenzestigste zitting in Genève op 26 juni 1978**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	7
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	11
Advies van de Raad van State	21
Ontwerp van decreet	27
Bijlagen :	
– Nederlandse tekst van het verdrag (vertaling)	33
– Engelse tekst van het verdrag	41

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene inleiding

De Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) werd opgericht in 1919 tijdens de Vredesconferentie van Versailles. De opdracht van de IAO bestaat in het verbeteren van de sociale toestand van de werknemers en is gebaseerd op de overtuiging dat duurzame en universele vrede niet kan bestaan zonder sociale gerechtigheid. Het belangrijkste kenmerk van de IAO is haar tripartisme : de IAO is de enige internationale organisatie waarin werkgeversorganisaties, werknemersorganisaties en regeringen samen zetelen. De IAO telt 175 leden en heeft de klassieke structuur van een gespecialiseerde instelling van de Verenigde Naties : een algemene vergadering (de Internationale Arbeidsconferentie) ; een beheerraad en een secretariaat (het Internationaal Arbeidsbureau).

Tot de belangrijkste activiteiten van de Internationale Arbeidsorganisatie behoren het vastleggen van internationale arbeidsnormen en het toezien op de implementatie van deze normen. De arbeidsnormen van de IAO nemen de vorm aan van conventies of aanbevelingen. De conventies zijn internationale verdragen, bindend voor de IAO-lidstaten die ze ratificeren. De aanbevelingen zijn niet-bindende instrumenten, bedoeld als richtlijnen voor het nationaal beleid. De IAO heeft reeds meer dan 180 conventies en meer dan 190 aanbevelingen aangenomen. Begin 2003 heeft België 90 conventies geratificeerd.

2. Het doel van de instemming en de algemene draagwijdte van het verdrag

Op 26 juni 1978 werd in Genève het verdrag nr. 150 betreffende de bestuurspraak op het gebied van de arbeid : taak, functies en organisatie, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie.

Het verdrag bevat een aantal verplichtingen inzake de bestuurspraak op het gebied van de arbeid. Met de 'bestuurspraak op het gebied van de arbeid' wordt verwezen naar activiteiten met betrekking tot het nationaal beleid inzake arbeid. Het betreft niet enkel activiteiten van nationale overheidsinstellingen, maar ook regionale of plaatselijke instellingen, parastatale organen en overlegorganen tussen werkgevers- en werknemersorganisaties.

Het verdrag is reeds internationaal van kracht en het draagt geen nieuwe beleidsmatige elementen aan. Het schetst eerder een ruim kader en heeft geen wijzigingen in het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid tot gevolg. Het enige nieuwe beleidsaspect is het internationaal signaal dat gegeven wordt door het federale België via de ratificatie van het verdrag. Dit is niet onbelangrijk in het licht van het debat over de liberalisering van de wereldhandel.

3. Artikelsgewijze toelichting van het verdrag

Het verdrag bestaat uit 18 artikelen.

In artikel 1 worden een aantal begrippen gedefinieerd. Met 'bestuurspraak op het gebied van de arbeid' worden de activiteiten met betrekking tot het nationaal beleid op het gebied van de arbeid bedoeld. Het 'bestuursapparaat op het gebied van de arbeid' omvat alle overheidslichamen die verantwoordelijk zijn voor en/of betrokken zijn bij de bestuurspraak op het gebied van de arbeid (ministeries, parastatale instellingen, regionale of plaatselijke lichamen). Het omvat eveneens ieder institutioneel kader bestemd voor het coördineren van de activiteiten van die overheidslichamen en voor het overleg met en de inspraak van werkgevers en werknemers en hun organisaties.

Artikel 2 stelt dat bepaalde activiteiten van de bestuurspraak op het gebied van de arbeid kunnen worden toevertrouwd aan werkgevers- en werknemersorganisaties.

Artikel 3 stelt dat bepaalde activiteiten van het nationaal beleid op het gebied van de arbeid kunnen worden geregeld via directe onderhandelingen tussen werkgevers- en werknemersorganisaties.

In artikel 4 wordt bepaald dat het bestuursapparaat op het gebied van de arbeid doeltreffend georganiseerd moet zijn.

Artikel 5 stelt dat er gezorgd moet worden voor mogelijkheden inzake raadpleging, samenwerking en onderhandelingen tussen de overheid en de sociale partners op nationaal, regionaal en bedrijfsniveau.

Overeenkomstig artikel 6 moeten alle overheidslichamen die verantwoordelijk zijn op het gebied van de arbeid bijdragen tot de voorbereiding, het beheer, de coördinatie, het toezicht op en de evaluatie van het nationaal beleid inzake arbeid. In het bijzonder dienen zij :

- deel te nemen aan de ontwikkeling van het nationaal beleid op het gebied van de werkgelegenheid ;
- studies te maken met betrekking tot de tewerkstelling en de werkloosheid, de aandacht te vestigen op gebreken en mistoestanden en voorstellen in te dienen met betrekking tot maatregelen om hierin verbetering te brengen ;
- hun diensten beschikbaar te stellen voor organisaties die werkgevers en werknemers vertegenwoordigen, teneinde op alle niveaus overleg en samenwerking tussen de overheid, de werkgevers- en de werknemersorganisaties enerzijds en de samenwerking tussen de organisaties anderzijds te bevorderen ; en
- technisch advies te geven.

In artikel 7 wordt bepaald dat de taken van het bestuursapparaat op het gebied van de arbeid zo nodig geleidelijk moeten worden uitgebreid tot activiteiten die betrekking hebben op categorieën van werknemers die geen arbeidsovereenkomst in de zin van de wet hebben, zoals pachters, zelfstandigen, leden van coöperaties en personen die werken binnen een stelsel van plaatselijke gewoonten of tradities.

Artikel 8 bepaalt dat het bestuursapparaat op het gebied van de arbeid dient mee te werken aan de voorbereiding van het nationaal beleid ten aanzien van internationale aangelegenheden op het gebied van de arbeid en dat de bevoegde instanties dienen deel uit te maken van de vertegenwoordiging van de staat met betrekking tot deze aangelegenheden, in de mate waarin dit in overeenstemming is met nationale en bestuursrechtelijke voorschriften en gebruiken.

Overeenkomstig artikel 9 moet het ministerie van Arbeid of een ander vergelijkbare instelling de mogelijkheid hebben om na te gaan of de parastatale instellingen die verantwoordelijk zijn gesteld voor bepaalde activiteiten betreffende de bestuurstaak op het gebied van de arbeid en de regionale of plaatselijke instellingen waaraan bepaalde activiteiten zijn gedelegeerd, werken in overeenstemming met de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften en zich houden aan de taken die hen zijn opgedragen.

Artikel 10 bepaalt dat het personeel, belast met de bestuurstaak op het gebied van de arbeid, uit bevoegde personen moet bestaan, die toegang hebben tot een noodzakelijke opleiding, die onafhan-

kelijk zijn en die beschikken over de moderne middelen die nodig zijn voor de doelmatige uitvoering van hun taken.

Artikel 11 bepaalt dat de formele ratificatie van de conventie dient medegedeeld te worden aan de directeur-generaal van de IAO en door hem dient te worden geregistreerd.

Artikel 12 bepaalt dat deze nieuwe conventie alleen die leden van de IAO bindt waarbij de ratificatie werd geregistreerd door de directeur-generaal van de IAO. De conventie treedt in werking twaalf maanden nadat de ratificatie van twee leden werd geregistreerd door de directeur-generaal. Daarna zal de conventie voor elke lidstaat in werking treden twaalf maanden nadat de ratificatie werd geregistreerd.

In artikel 13 wordt bepaald dat de conventie maar kan opgezegd worden na elke periode van tien jaar die ingaat vanaf de inwerkingtreding van de conventie. In dat geval dient de conventie één jaar voor het verstrijken van de periode van tien jaar te worden opgezegd door middel van een mededeling aan de directeur-generaal.

Artikel 14 bepaalt dat de directeur-generaal aan alle lidstaten meedeelt welke landen de conventie hebben ondertekend of opgezegd. In het bijzonder zal hij meedelen wanneer de huidige conventie in werking is getreden.

Artikel 15 stipuleert dat de directeur-generaal alle gegevens met betrekking tot een ratificatie of opzegging van de conventie zal meedelen aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 16 stelt dat de raad van bestuur van de IAO steeds een rapport met betrekking tot de toepassing van de huidige conventie kan voorleggen aan de Conferentie met het oog op een gedeeltelijke of gehele herziening.

In artikel 17 wordt bepaald dat, wanneer de Conferentie een nieuwe conventie aanneemt met betrekking tot voorliggende materie – tenzij uitdrukkelijk anders wordt bepaald – de ratificatie van de nieuwe conventie de onmiddellijke opzegging van de oude conventie zal inhouden. Op het ogenblik van inwerkingtreding van de nieuwe conventie, zal de oude conventie niet langer geratificeerd kunnen worden. De huidige conventie blijft wel van kracht voor de lidstaten die de nieuwe conventie niet ondertekenen.

Artikel 18 bepaalt dat de Franse en de Engelse versie een gelijke authenticiteit hebben.

4. Gemengd karakter van het verdrag en relevantie voor Vlaanderen

Het verdrag is zeer soepel geformuleerd en laat de IAO-leden die het bekrachtigen veel vrijheid bij de precieze organisatie van de bestuurstaak op het gebied van de arbeid. In het verdrag wordt immers telkens verwezen naar de nationale wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften of gebruiken. Dit betekent dat de in België bestaande bevoegdheidsverdeling tussen federale overheid, gemeenschappen en gewesten niet in strijd is met het verdrag. De aan de gemeenschappen en gewesten toegekende bevoegdheden inzake onderwijs- en tewerkstellingsbeleid komen niet in het gedrang. Het gaat met name om beroepsopleiding, arbeidsbemiddeling, werkgelegenheidsprogramma's en de toepassing van de federale normen, met inbegrip van de vaststelling van de inbreuken betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten door een daartoe door het gewest gemachtigde ambtenaar.

Het ministerie van Arbeid of een ander vergelijkbare instelling (artikel 9) kan zowel betrekking hebben op het federale beleidsniveau (federaal ministerie van Tewerkstelling en Arbeid) als op andere beleidsniveaus die als afzonderlijke rechtspersonen een autonoom beslissingsrecht hebben met betrekking tot de hen toegekende beleidsdomeinen inzake arbeid, zoals de Vlaamse administratie Werkgelegenheid, de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) en andere publiekrechtelijke organen van het Vlaamse Gewest.

Bovendien betekent dit verdrag een bevestiging van de omvangrijke ervaring die men in België heeft verworven inzake de bestuurstaak op het gebied van de arbeid en biedt het in dit verband een waarborg voor de toekomst.

Op grond van artikel 16 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd, dient het verdrag ter goedkeuring te worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement. De Vlaamse instellingen zijn immers bevoegd voor beroepsopleiding, arbeidsbemiddeling, werkgelegenheidsprogramma's en het handhavingsbeleid ten aanzien van de hen toegewezen tewerkstellingsbevoegdheden en zijn dus betrokken bij de uitoefening van de bestuurstaak op het gebied van de arbeid.

Het verdrag heeft dus betrekking op gemeenschaps- en gewestbevoegdheden.

5. Verloop van de procedure op internationaal, federaal en Vlaams niveau

Het verdrag werd aangenomen op 26 juni 1978 en trad in werking op 11 oktober 1980. Begin 2003 werd het reeds door 55 landen geratificeerd.

In zijn vergadering d.d. 8 oktober 1997 legde de Werkgroep “gemengde verdragen” (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het verdrag vast. De ICBB heeft op 20 januari 1998 die beslissing bekrachtigd. In zijn vergadering d.d. 21 juni 2000 keurde de WGV de aangepaste lijst van gemengde IAO-verdragen goed. Die beslissing werd op 10 oktober 2000 door de ICBB bekrachtigd.

6. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

De SERV bracht op 12 november 2002 advies uit. De SERV vindt het positief dat de Vlaamse regering het belang onderkent van de ratificatie van IAO-normen en meent dat Vlaanderen en België als regio en klein land een voorbeeldfunctie kunnen opnemen. De Vlaamse sociale partners wijzen erop dat de ratificatie van de IAO-verdragen niet enkel een signaalfunctie heeft, maar dat Vlaanderen er zich van bewust moet zijn dat de verdragen ook de verplichting inhouden om zich aan de bepalingen in de verdragen te houden.

De SERV betreurt dat de memories van toelichting bij de ontwerpdecreten zich enkel toespitsen op de juridische aspecten van de bevoegdheidsverdeling binnen de Belgische context. Bovendien is de analyse van de bevoegdheidsverdeling die gegeven wordt erg rudimentair en voor sommige aspecten precair en onvolledig.

De SERV betreurt dat er voor geen enkel verdrag een toetsing gebeurde van de Vlaamse regelgeving aan de voorliggende IAO-verdragen.

Tenslotte wil de SERV ook opmerken dat de VDAB weliswaar een zeer belangrijke speler is op het vlak van arbeid en werkgelegenheid, maar niet de enige.

De SERV volgt met aandacht de ontwikkelingen in het kader van het beter bestuurlijk beleid en wijst

er op dat het verdrag uitdrukkelijk de betrokkenheid en het belang van de sociale partners claimt. Dat heeft voor gevolg dat de Vlaamse overheid verplicht is de sociale partners hun verantwoordelijkheid te laten opnemen en hen in elk geval te betrekken bij de hervormingen die gepland worden op het vlak van de arbeidsvoorziening en het beleidsdomein economie, werkgelegenheid en toerisme.

Het advies werd op 11 december 2002 bekrachtigd door de Raad van de SERV.

In zijn advies d.d. 27 maart 2003 stelt de Raad van State dat het aangewezen is om in het opschrift van het decreet het nummer van het verdrag te vermelden teneinde de identificatie van het verdrag te vergemakkelijken. Het ontwerp van decreet werd in die zin aangepast.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

*De Vlaamse minister van Economie,
Buitenlands Beleid en E-government,*

Patricia CEYSENS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het verdrag betreffende de bestuurstaak op het gebied van arbeid :
taak, functies en organisatie, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie
tijdens haar vierenzestigste zitting in Genève op 26 juni 1978

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme en de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

Het verdrag betreffende de bestuurstaak op het gebied van de arbeid : taak, functies en organisatie, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierenzestigste zitting in Genève op 26 juni 1978, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting,

Jaak GABRIELS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

***ADVIES OVER DE RATIFICATIE VAN DE IAO-VERDRAGEN
NRS. 142, 150, 160, 168, 175, 177 EN 179***

Brussel, 12 november 2002
RVP/advies_IAO_verdragen

Op 10 september 2002 vroeg Vlaams minister van werkgelegenheid het advies over 7 ontwerpen van decreet tot instemming met een aantal IAO-verdragen en de bijhorende aanbevelingen

De IAO-verdragen waarover het advies wordt gevraagd hebben betrekking op:

- de rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen (IAO-verdrag nr. 142)
- de bestuurstaak op het gebied van arbeid: taak, functies en organisatie (IAO-verdrag nr. 150)
- de arbeidsstatistieken (IAO-verdrag nr. 160)
- de bevordering van de werkgelegenheid en de bescherming tegen werkloosheid (IAO-verdrag nr. 168)
- het deeltijdwerk (IAO-verdrag nr. 175)
- het thuiswerk (IAO-verdrag nr. 177)
- de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden (IAO-verdrag nr. 179).

Op 11 december 2002 zal de raad zich over de ontwerpdecreten uitspreken en hierover volgend advies formuleren.

*

* *

ADVIES

1. ALGEMENE BEMERKINGEN

De SERV vindt het positief dat de Vlaamse regering het belang onderkent van de ratificatie van IAO-normen en meent dat Vlaanderen en België als regio en klein land een voorbeeldfunctie kunnen opnemen.

De Vlaamse sociale partners wijzen erop dat de ratificatie van de IAO-verdragen niet enkel een signaalfunctie heeft maar dat Vlaanderen er zich van bewust moet zijn dat de verdragen ook de verplichting inhouden om zich aan de bepalingen in de verdragen te houden.

De SERV betreurt dat de memories van toelichting bij de ontwerpdecreten zich enkel toespitsen op de juridische aspecten van de bevoegdheidsverdeling binnen de Belgische context.

Bovendien is de analyse van de bevoegdheidsverdeling die gegeven wordt erg rudimentair en voor sommige aspecten precair en onvolledig.

In het bijzonder:

- wordt de bescherming van het moederschap beschouwd als een gemeenschapsaangelegenheid (zie conventies deeltijdwerk en thuisarbeid), terwijl dit bij uitstek een materie is die door de federale wetgever wordt geregeld (arbeidsbescherming en sociale zekerheid);
- wordt geheel over het hoofd gezien dat de Vlaamse overheid bevoegd is voor de individuele arbeidsverhoudingen voor het statutaire overheidspersoneel in de Vlaamse openbare sector en het onderwijzend personeel (inclusief vrij onderwijs).

Verder betreurt de SERV dat - voor zover uit de ontwerpen van decreten af te leiden - er voor geen enkele van de verdragen een toetsing gebeurde van de Vlaamse regelgeving aan de voorliggende IAO-verdragen.

Tenslotte wil de SERV ook opmerken dat de VDAB weliswaar een zeer belangrijke speler is op het vlak van arbeid en werkgelegenheid maar niet de enige...

De Vlaamse sociale partners hebben niet alleen in de VDAB maar ook in de SERV als algemeen overleg- en adviesorgaan een specifieke taak van beleidsadvisering en van overleg, onder andere via de Vlaamse werkgelegenheidsakkoorden en via de invulling van de Europese Werkgelegenheidsrichtsnoeren.

2. BEMERKINGEN BIJ DE AFZONDERLIJKE VERDRAGEN

2.1 De rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen (IAO-verdrag nr. 142 en de IAO-aanbeveling nr. 150 d.d 23/6/1975)

Het verdrag voorziet dat de lidstaten een beleid voor beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding voeren gericht op jongeren en volwassenen op alle gebieden van het economische, sociale en culturele leven en op alle niveaus van vakbekwaamheid en verantwoordelijkheid.

Het IAO-verdrag houdt de opdracht in een beleid en programma's te ontwikkelen voor beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleidingen ongeacht of deze plaatsvinden binnen of buiten scholen.

Dit betekent dat ook voor volwassenen een stelsel van beroepskeuzevoorlichting moet worden uitgebouwd. Behalve voor werkzoekenden bestaat er in Vlaanderen geen dergelijk systeem. De opdracht van de Centra voor Leerlingenbegeleiding beperkt zich, zeker sinds de hervorming van PMS naar CLB's tot het initieel onderwijs.

De SERV stelt daarom voor om naar aanleiding van het voorliggende voorontwerp van decreet het debat te starten over de gefaseerde uitbouw van een stelsel van beroepskeuzevoorlichting binnen het globale kader van het beleid inzake loopbaanbegeleiding. Deze discussie kan worden gevoerd op basis van de beleidsaanbevelingen van het KBS-Task Force rapport.

2.2 De bestuurstaak op het gebied van arbeid: taak, functies en organisatie (IAO-verdrag nr. 150 d.d.26/6/1978)

Dit verdrag betreft de organisatie van het sociaal overleg. Het institutioneel kader van het sociaal overlegsysteem wordt omschreven als het geheel van de overheidsinstellingen die betrokken zijn bij het arbeidsmarkt- en werkgelegenheidsbeleid en van de overlegorganen van werknemers- en werkgeversorganisaties. Dit verdrag voorziet dat bestuurstaken op het vlak van de arbeid kunnen toevertrouwd worden aan de sociale partners en erkent de vrijheid van collectieve onderhandelingen. (artikels 5 en 6)

Het gaat om het gehele overlegsysteem d.w.z. ook om het regionale en het lokale sociaal-economisch overleg. Het verdrag stipuleert dat de overheid in overleg moet treden met de sociale partners op de diverse niveaus, dat de overheid doeltreffend moet georganiseerd zijn en met personeel van uitstekende kwalificaties moet werken.

Het verdrag is flexibel opgesteld zodat de landen een eigen organisatiemodel voor werkgelegenheid en arbeid kunnen handhaven.

In de memorie van toelichting wordt terecht opgemerkt dat het ministerie van arbeid bedoeld in artikel 9 van het verdrag zowel betrekking heeft op het federale beleidsniveau als op de andere beleidsniveaus die de autonome bevoegdheid hebben. Voor Vlaanderen zijn dat onder meer de bevoegdheden inzake de beroepsopleiding, de arbeidsbemiddeling, de werkgelegenheidsprogramma's en het handhavingsbeleid van de toegewezen tewerkstellingsbevoegdheden.

Zo worden de Vlaamse administratie werkgelegenheid en de VDAB uitdrukkelijk genoemd en wordt voor de rest naar "andere publiekrechtelijke organen van het Vlaams gewest" verwezen.

De SERV volgt met aandacht de ontwikkelingen in het kader van het beter bestuurlijk beleid en wijst er op dat het IAO-verdrag 150 uitdrukkelijk de betrokkenheid en het belang van de sociale partners claimt. Dit heeft voor gevolg dat de Vlaamse overheid verplicht is de sociale partners hun verantwoordelijkheid te laten opnemen en hen in elk geval te betrekken bij de hervormingen die gepland worden op het vlak van de arbeidsvoorziening en het beleidsdomein economie, werkgelegenheid en toerisme.

2.3 De arbeidssstatistieken (IAO-verdrag nr. 160 en IAO-Aanbeveling nr. 170 d.d. 25/6/1985)

Het IAO-verdrag verplicht de lidstaten tot het verzamelen van basisstatistieken rond arbeid en werkgelegenheid. Deze worden opgesomd in deel II van het verdrag. In artikel 3 wordt inspraak van de sociale partners voorzien.

De SERV heeft de behoefte aan accurate statistieken steeds benadrukt en is via het VIONA-programma dat mee wordt aangestuurd door de Vlaamse sociale partners betrokken bij de invulling van deze IAO-conventie.

Zelf verzamelt de SERV ook gegevens onder andere de jaarlijkse boordtabel met een aantal indicatoren voor 12 sociaal-economische domeinen en SERA (sociaal-economisch rapport).

Vermits in het kader van de Europese politiek van de open coördinatie, de benchmarking en monitoring steeds belangrijker worden zal de behoefte aan het ontwikkelen van indicatoren en targets in de toekomst alleen nog maar groter worden, cf. de jaarlijkse aanbevelingen over de Vlaams actieplannen in uitvoering van de Europese werkgelegenheidsrichtsnoeren. Deze IAO-conventie is dus meer dan actueel en ratificatie is dan ook aangewezen.

De SERV dringt aan op een goede afstemming bij het verzamelen van de statistieken opdat bijkomende lasten voor de ondernemingen kunnen worden vermeden.

2.4 De bevordering van de werkgelegenheid en de bescherming tegen werkloosheid (IAO-verdrag nr. 168 d.d. 21/6/1988)

Dit IAO-verdrag raakt aan de kern van het werkgelegenheidsbeleid: bescherming tegen werkloosheid en bevordering van de werkgelegenheid.

Het vervangt twee oude verdragen die dateren van 1934 en van 1952.

Wat België betreft is het duidelijk een gemengd verdrag: bescherming zijnde federale bevoegdheid en bevordering Vlaams en/of gemengd.

Deel II handelt over Vlaamse bevoegdheden: arbeidsbemiddeling, beroepsopleiding, beroepsvoorlichting en de speciale programma's voor de bevordering van de werkgelegenheid gericht op doelgroepen: vrouwen, jongeren, gehandicapten, ouderen, langdurig werklozen, migranten en werknemers getroffen door herstructurerings.

In de memorie van toelichting wordt verwezen naar het beleid en plannen tot bevordering van de werkgelegenheid en de bestrijding van de werkloosheid, m.a.w. naar het Vlaamse beleid waarin de Vlaamse werkgelegenheidsakkoorden een eigen rol spelen.

De SERV vraagt specifieke aandacht voor de werknemers waarvan de arbeidsverhouding onder de eigen verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid valt, door nauwkeurig te onderzoeken welke effecten de naleving van de IAO-normen sorteert op het Vlaamse overheids- en onderwijspersoneel.

2.5 *Het deeltijdwerk (IAO-verdrag nr. 175 en IAO-aanbeveling nr. 182 .d.d. 24/6/1994)*

Het verdrag regelt de bescherming van de deeltijdwerkers en plaatst hen op gelijke voet met de voltijdsen. Een groot gedeelte van dit verdrag valt onder de federale bevoegdheidsfeer .

De rechtspositie van de deeltijdwerkenden in de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs behoort evenwel grotelijks tot de bevoegdheid van de Vlaamse overheid. De procedure tot ratificatie moet dan ook worden aangegrepen om de Vlaamse regelgeving desgevallend aan te passen aan de IAO-normen en dit in overleg met de representatieve organisaties van het overheids- en onderwijzend personeel.

Niet alleen de Vlaamse overheid moedigt een beter evenwicht tussen gezin en arbeid aan, ook de Vlaamse sociale partners spelen mee op dit terrein: cf. de diverse initiatieven in verband met gezin en arbeid naar aanleiding van het Vlaams werkgelegenheidsakkoord of van het Vlaams plan in uitvoering van de Europese Werkgelegenheidsrichtsnoeren.

Ook op dit terrein vraagt de SERV specifieke aandacht voor de werknemers waarvan de arbeidsverhoudingen onder de eigen verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid vallen.

2.6 Het thuiswerk (IAO-verdrag nr. 177 en IAO-aanbeveling nr. 184 d.d. 20/6/1996)

IAO-verdrag nr. 177 beoogt zo goed als mogelijk de gelijke behandeling van thuiswerkers te bevorderen en de omstandigheden van het thuiswerk te verbeteren.

Hoewel een gemengd verdrag behoort een groot gedeelte tot de federale bevoegdheid.

Voor de werknemers onder arbeidscontract (exclusief onderwijzend personeel) is er inmiddels een wettelijk kader dat conform is met de IAO-regelgeving.

Een dergelijk regelgevend kader ontbreekt voor personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en van het onderwijs waarvan de arbeidsverhoudingen door de Vlaamse overheid autonoom in overleg met de personeelsvakbonden moeten uitgewerkt worden. Zoals voor het IAO-verdrag deeltijdwerk geldt, moet de procedure tot ratificatie daarom worden aangegrepen om op afdoende en met de IAO-normen concordante wijze de bescherming van de thuiswerkers in deze sectoren te regelen.

De SERV verwijst bovendien naar het Europees kaderakkoord over telewerken dat nog moet omgezet worden in nationale regels en stelt voor de regelgeving op mekaar af te stemmen.

In zijn aanbeveling van 15/9/1999 pleitte de SERV reeds voor een adequate omkadering van telewerken en benadrukte hij de noodzaak aan een goede afstemming tussen ondernemingen en de werknemers.

2.7 De werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden (IAO-verdrag nr. 179 en IAO-aanbeveling d.d. 22/10/1996)

De SERV is van oordeel dat deze zeer specifieke materie in de eerste plaats met de sector moet worden overlegd zodat kan worden nagegaan welke stappen zich opdringen om conform met de IAO-normen te kunnen werken.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 35.069/1
35.070/1
35.071/1
35.072/1
35.073/1
35.074/1
35.075/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 14 maart 2003 door de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem van advies te dienen over voorontwerpen van decreet :

- "houdende instemming met het verdrag betreffende de rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar zestigste zitting in Genève op 23 juni 1975" (35.069/1);
- "houdende instemming met het verdrag betreffende de bestuurstaak op het gebied van arbeid: taak, functies en organisatie, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierenzestigste zitting in Genève op 26 juni 1978" (35.070/1);

35.069/1
35.070/1
35.071/1
35.072/1
35.073/1
35.074/1
35.075/1

- "houdende instemming met het verdrag betreffende arbeidsstatistieken, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenenzeventigste zitting in Genève op 25 juni 1985" (35.071/1);
- "houdende instemming met het verdrag betreffende de bevordering van werkgelegenheid en de bescherming tegen werkloosheid, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vijfenzeventigste zitting in Genève op 21 juni 1988" (35.072/1);
- "houdende instemming met het verdrag betreffende deeltijdwerk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenentachtigste zitting in Genève op 24 juni 1994" (35.073/1);
- "houdende instemming met het verdrag betreffende thuiswerk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar drieëntachtigste zitting in Genève op 20 juni 1996" (35.074/1);
- "houdende instemming met het verdrag betreffende de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierentachtigste zitting in Genève op 22 oktober 1996" (35.075/1),

heeft op 27 maart 2003 het volgende advies gegeven:

35.069/1
35.070/1
35.071/1
35.072/1
35.073/1
35.074/1
35.075/1

1. Teneinde de identificatie van de om goedkeuring voorgelegde verdragen te vergemakkelijken, zou in het opschrift van de onderscheiden voorontwerpen van instemmingsdecreet telkens het nummer van het desbetreffende verdrag kunnen worden vermeld.

2. De om goedkeuring voorgelegde verdragen betreffende deeltijdwerk en betreffende thuiswerk dienen ook door de gemeenschappen te worden goedgekeurd, niet omdat de moederschapsbescherming een gemeenschapsbevoegdheid is, zoals in de memorie van toelichting bij de ontwerpen van goedkeuringsdecreten van die verdragen wordt vooropgesteld, maar wel gelet op het gegeven dat de gemeenschappen, bij het uitwerken van het statuut van de personeelsleden die onder hun bevoegdheid ressorteren, gebonden zullen zijn door die om goedkeuring voorgelegde verdragen.

35.069/1
35.070/1
35.071/1
35.072/1
35.073/1
35.074/1
35.075/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren M. VAN DAMME,

kamervoorzitter,

J. BAERT,
J. SMETS,

staatsraden,

G. SCHRANS,

assessor van de
afdeling wetgeving,

Mevrouw A. BECKERS,

griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, eerste auditeur.
De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris-
afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

DE VLAAMSE REGERING,

Renaat LANDUYT

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme en de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government ;

*De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands
Beleid en E-government,*

Na beraadslaging,

Patricia CEYSENS

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

Het verdrag nr. 150 betreffende de bestuurstaak op het gebied van de arbeid : taak, functies en organisatie, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierenzestigste zitting in Genève op 26 juni 1978, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 13 juni 2003.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

BIJLAGEN

C. VERTALING

Verdrag betreffende de bestuurstaak op het gebied van de arbeid: taak, functies en organisatie

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau, en aldaar bijeengekomen in haar vierenzestigste zitting op 7 juni 1978;

In herinnering brengende de bepalingen van bestaande internationale Arbeidsverdragen en Aanbevelingen, in het bijzonder daaronder begrepen het Verdrag betreffende de arbeidsinspectie, 1947, het Verdrag betreffende de arbeidsinspectie (landbouw), 1969, en het Verdrag betreffende de dienst voor de werkgelegenheid, 1948, die vragen om uitvoering van bepaalde activiteiten met betrekking tot de bestuurstaak op het gebied van de arbeid;

Overwegende dat het gewenst is regelingen aan te nemen waarin richtlijnen worden opgesteld met betrekking tot het bestuursapparaat op het gebied van de arbeid;

In herinnering brengende de bepalingen van het Verdrag betreffende de werkgelegenheidspolitiek, 1964, en van het Verdrag betreffende de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen, 1975; tevens in herinnering brengende de doelstelling volledige werkgelegenheid en een behoorlijke beloning van de arbeid te bewerkstelligen en de noodzaak bevestigende van programma's met betrekking tot de bestuurstaak op het gebied van de arbeid om naar deze doelstelling toe te werken en de doelstellingen van genoemde Verdragen ten uitvoer te brengen;

De noodzaak erkennende om volledig de autonomie van werknemersorganisaties te respecteren, in dit verband in herinnering brengende de bepalingen van bestaande internationale Arbeidsverdragen en Aanbevelingen die het recht garanderen van vereniging, organisatie en collectief onderhandelen, en in het bijzonder het Verdrag betreffende de vrijheid tot het oprichten van vakverenigingen en de bescherming van het vakverenigingsrecht, 1948, en het Verdrag betreffende het recht zich te organiseren en collectief te onderhandelen, 1949, die iedere inmenging van de zijde van de overheid verbieden die deze rechten zou beperken of een belemmering vormen voor de wettige toepassing ervan, en overwegende dat werkgevers en werknemersorganisaties een belangrijke taak hebben bij het bereiken van de doelstellingen van economische, sociale en culturele vooruitgang;

Besloten hebbende tot het aannemen van bepaalde voorstellen met betrekking tot de bestuurstaak op het gebied van de arbeid, taak, functies en organisatie, welk onderwerp als vierde punt op de agenda van de zitting voorkomt;

Vastgesteld hebbende dat deze voorstellen de vorm van een internationaal verdrag dienen te krijgen,

aanvaardt heden, de zesentwintigste juni van het jaar negentienhonderd achtenzeventig het volgende Verdrag, dat kan worden aangehaald als Verdrag betreffende de bestuurstaak op het gebied van de arbeid, 1978:

Artikel 1

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder:

(a) „Bestuurstaak op het gebied van de arbeid”: de activiteiten van de overheid met betrekking tot het nationaal beleid op het gebied van de arbeid.

(b) „Het bestuursapparaat op het gebied van de arbeid”: alle overheidslichamen die verantwoordelijk zijn voor en/of betrokken zijn bij de bestuurstaak op het gebied van de arbeid – hetzij ministeries hetzij openbare instellingen – met inbegrip van semi-overheidsorganen en regionale of plaatselijke lichamen of iedere andere vorm van gedecentraliseerd bestuur – en ieder institutioneel kader bestemd voor het coördineren van de activiteiten van dergelijke lichamen en voor het overleg met en de inspraak van werkgevers en werknemers en hun organisaties.

Artikel 2

Een Lid dat dit Verdrag bekrachtigt kan, in overeenstemming met nationale wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften of gebruiken, bepaalde activiteiten van de bestuurstaak op het gebied van de arbeid delegeren of toevertrouwen aan niet gouvernementele organisaties, in het bijzonder aan werkgevers- en werknemersorganisaties, of – waar dit geval zich voordoet – aan de vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers.

Artikel 3

Een lid dat dit Verdrag bekrachtigt kan bepaalde activiteiten met betrekking tot het nationaal beleid op het gebied van de arbeid beschouwen als zaken die, overeenkomstig nationale wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften of gebruiken, geregeld worden via directe onderhandelingen tussen werkgevers- en werknemersorganisaties.

Artikel 4

Elk Lid dat dit Verdrag bekrachtigt dient op aan de nationale omstandigheden aangepaste wijze op zijn grondgebied de organisatie en het doeltreffend functioneren te waarborgen van het bestuursapparaat op het gebied van de arbeid, en van een goede coördinatie van de functies en verantwoordelijkheden daarvan.

Artikel 5

1. Elk Lid dat dit Verdrag bekrachtigt dient in overeenstemming met de nationale omstandigheden regelingen te treffen, teneinde binnen het bestuursapparaat op het gebied van de arbeid te komen tot raadpleging, samenwerking en onderhandelen tussen de overheid en de meest representatieve organisaties van werkgevers en werknemers, of – waar dat geval zich voordoet – vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers.

2. Voor zover dit in overeenstemming is met nationale wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften en gebruiken dienen deze regelingen te worden gemaakt op nationaal, regionaal en plaatselijk niveau alsmede op bedrijfstakniveau.

Artikel 6

1. De binnen het bestuursapparaat op het gebied van de arbeid bevoegde instanties dienen, waar dit geval zich voordoet, verantwoordelijk te zijn voor, of bij te dragen tot de voorbereiding, het beheer, de coördinatie, het toezicht op en de evaluatie van het nationaal beleid op het gebied van de arbeid, en voor zover binnen de grenzen van het overheidsapparaat vallend, het orgaan te zijn voor de voorbereiding en de tenuitvoerlegging van hiertoe strekkende wetten en regelingen.

2. In het bijzonder dienen deze instanties met inachtneming van de daarop van toepassing zijnde internationale normen op het gebied van de arbeid:

(a) deel te nemen in de voorbereiding, het beheer, de coördinatie, het toezicht op en de evaluatie van het nationaal beleid op het gebied van de arbeid, in overeenstemming met nationale wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften en gebruiken;

(b) studie te maken van en te evalueren de situatie van hen, die werk hebben, van hen die geen werk hebben en van hen die onvoldoende werk hebben, met inachtneming van nationale wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften en gebruiken met betrekking tot arbeidsomstandigheden en arbeidsvoorwaarden, de aandacht te vestigen op gebreken en ~~misstanden~~ op dit terrein en voorstellen in te

dienen met betrekking tot middelen om hier verbetering in te brengen;

(c) hun diensten beschikbaar te stellen aan werkgevers en werknemers en hun onderscheiden organisaties, volgens de nationale wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften of gebruiken, teneinde op nationaal, regionaal, plaatselijk en bedrijfstakniveau doelmatig overleg en doelmatige samenwerking tussen de overheid en overheidslichamen en werkgevers- en werknemersorganisaties en tussen deze organisaties onderling te bevorderen;

(d) op hun verzoek technisch advies beschikbaar te stellen aan werkgevers en werknemers en hun respectieve organisaties.

Artikel 7

Wanneer de nationale omstandigheden ter voldoening aan de behoeften van het grootst mogelijke aantal werknemers dit vereisen, dient elk Lid, dat dit Verdrag bekrachtigt, voorzover deze activiteiten niet reeds worden verricht, zo nodig geleidelijk de uitbreiding te bevorderen van de taken van het bestuursapparaat op het gebied van de arbeid in die zin, dat daaronder worden begrepen activiteiten, in samenwerking met andere bevoegde instanties uit te voeren, die betrekking hebben op de arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden van daartoe geëigende categorieën van werknemers, die geen arbeids-overeenkomst in de zin van de wet hebben, zoals:

(a) pachters die alleen hulp van gezins- en/of familieleden hebben, deelpachters en soortgelijke categorieën van agrarische werknemers;

(b) zelfstandigen, die alleen hulp van gezins- en/of familieleden hebben en die werkzaam zijn in de niet-gestructureerde sector, zoals dit in de nationale praktijk wordt begrepen;

(c) leden van coöperaties en bedrijven met arbeiderszelfbestuur;

(d) personen die werken binnen een stelsel van plaatselijke gewoonten of tradities.

Artikel 8

In de mate waarin dit in overeenstemming is met nationale wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften en gebruiken, dienen de binnen het bestuursapparaat op het gebied van de arbeid bevoegde instanties mee te werken aan de voorbereiding van een nationaal beleid ten aanzien van internationale aangelegenheden op het gebied van de arbeid, deel uit te maken van de vertegenwoordiging van de Staat met betrekking tot deze aangelegenheden en mee te werken aan het voorbereiden van de in verband hiermede op nationaal niveau te treffen maatregelen.

Artikel 9

Teneinde de juiste coördinatie te waarborgen van de functies en verantwoordelijkheden binnen het bestuursapparaat op het gebied van de arbeid, dient het Ministerie van Arbeid of een ander vergelijkbaar lichaam, op een door nationale wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften dan wel nationaal gebruik bepaalde wijze, de mogelijkheden te hebben om na te gaan of de semi-overheidsinstellingen die verantwoordelijk zijn gesteld voor bepaalde activiteiten betreffende de bestuurstaak op het gebied van de arbeid, en de regionale of plaatselijke instellingen waaraan bepaalde activiteiten betreffende de bestuurstaak op het gebied van de arbeid zijn gedelegeerd, werken in overeenstemming met nationale wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften en zich houden aan de taken die hun zijn opgedragen.

Artikel 10

1. Personeel belast met de bestuurstaak op het gebied van de arbeid dient te bestaan uit personen met voldoende geschiktheid om de activiteiten die hun zijn opgedragen uit te voeren, die toegang hebben tot een voor de verrichting van deze activiteiten noodzakelijke opleiding en die onafhankelijk zijn van ongewenste invloeden van buitenaf.

2. Dit personeel dient de beschikking te hebben over de status, de materiële middelen en de financiële bronnen die nodig zijn voor de doelmatige uitvoering van zijn taken.

Artikel 11

De officiële bekrachtigingen van dit Verdrag worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem geregistreerd.

Artikel 12

1. Dit Verdrag is slechts verbindend voor die Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie die hun bekrachtigingen door de Directeur-Generaal hebben doen registreren.

2. Het treedt in werking twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtigingen van twee Leden door de Directeur-Generaal zijn geregistreerd.

3. Vervolgens treedt dit Verdrag voor ieder Lid in werking twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 13

1. Ieder Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen

na afloop van een termijn van tien jaren na de datum waarop het Verdrag in werking is getreden, door middel van een aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau gerichte en door deze geregistreerde verklaring.

De opzegging wordt eerst van kracht een jaar na de datum waarop zij is geregistreerd.

2. Ieder Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en niet binnen een jaar na afloop van de termijn van tien jaren als bedoeld in het vorige lid, gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel is voor een nieuwe termijn van tien jaren gebonden en kan daarna dit Verdrag opzeggen na afloop van elke termijn van tien jaren op de voorwaarden voorzien in dit artikel.

Artikel 14

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau stelt alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie in kennis van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen die hem door de Leden van de Organisatie zijn medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving aan de Leden van de Organisatie van de registratie van de tweede hem medegedeelde bekrachtiging, vestigt de Directeur-Generaal de aandacht van deze Leden op de datum waarop dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 15

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau doet aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling, ter registratie overeenkomstig het bepaalde in artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen die hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

Artikel 16

Telkens wanneer de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau zulks nodig acht, brengt deze Raad aan de Algemene Conferentie verslag uit inzake de toepassing van dit Verdrag en onderzoekt of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening ervan op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 17

1. Indien de Conferentie een nieuw Verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag, zal, tenzij het nieuwe Verdrag anders bepaalt:

(a) bekrachtiging door een Lid van het nieuwe Verdrag, houdende herziening, ipso jure onmiddellijke opzegging van dit Verdrag ten gevolge hebben, niettegenstaande het bepaalde in artikel 13, onder voorbehoud evenwel dat het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking is getreden;

(b) met ingang van de datum waarop het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking is getreden, zal dit Verdrag niet langer door de Leden kunnen worden bekrachtigd.

2. Dit Verdrag blijft echter naar vorm en inhoud van kracht voor de Leden die het hebben bekrachtigd en die het nieuwe Verdrag, houdende herziening, niet hebben bekrachtigd.

Artikel 18

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk gezaghebbend.

De voorgaande tekst is de authentieke tekst van het Verdrag, naar behoren aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar vierenzestigste zitting, welke werd gehouden te Genève en voor gesloten werd verklaard op de achtentwintigste juni 1978.

TEN BLIJKE WAARVAN wij onze handtekening hebben geplaatst, op de zevenentwintigste juni 1978:

De Voorzitter van de Conferentie,

(w.g.) PEDRO OJEDA PAULLADA

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau,

(w.g.) FRANCIS BLANCHARD

International Labour Conference

Conférence internationale du Travail

CONVENTION 150

**CONVENTION CONCERNING LABOUR ADMINISTRATION:
ROLE, FUNCTIONS AND ORGANISATION,
ADOPTED BY THE CONFERENCE AT ITS SIXTY-FOURTH SESSION,
GENEVA, 26 JUNE 1978**

CONVENTION 150

**CONVENTION CONCERNANT L'ADMINISTRATION
DU TRAVAIL: RÔLE, FONCTIONS ET ORGANISATION,
ADOPTÉE PAR LA CONFÉRENCE A SA SOIXANTE-QUATRIÈME SESSION,
GENÈVE, 26 JUIN 1978**

**AUTHENTIC TEXT
TEXTE AUTHENTIQUE**

Convention 150**CONVENTION CONCERNING LABOUR ADMINISTRATION: ROLE, FUNCTIONS AND ORGANISATION**

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-fourth Session on 7 June 1978, and

Recalling the terms of existing international labour Conventions and Recommendations, including in particular the Labour Inspection Convention, 1947, the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969, and the Employment Service Convention, 1948, which call for the exercise of particular labour administration activities, and

Considering it desirable to adopt instruments establishing guidelines regarding the over-all system of labour administration, and

Recalling the terms of the Employment Policy Convention, 1964, and of the Human Resources Development Convention, 1975; recalling also the goal of the creation of full and adequately remunerated employment and affirming the need for programmes of labour administration to work towards this goal and to give effect to the objectives of the said Conventions, and

Recognising the necessity of fully respecting the autonomy of employers' and workers' organisations, recalling in this connection the terms of existing international labour Conventions and Recommendations guaranteeing rights of association, organisation and collective bargaining—and particularly the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, and the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949—which forbid any interference by public authorities which would restrict these rights or impede the lawful exercise thereof, and considering that employers' and workers' organisations have essential roles in attaining the objectives of economic, social and cultural progress, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to labour administration: role, functions and organisation, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-eight the following Convention, which may be cited as the Labour Administration Convention, 1978:

Article 1

For the purpose of this Convention—

- (a) the term “labour administration” means public administration activities in the field of national labour policy;
- (b) the term “system of labour administration” covers all public administration bodies responsible for and/or engaged in labour administration—whether they are ministerial departments or public agencies, including parastatal and regional or local agencies or any other form of decentralised administration—and any institutional framework for the co-ordination of the activities of such bodies and for consultation with and participation by employers and workers and their organisations.

Article 2

A Member which ratifies this Convention may, in accordance with national laws or regulations, or national practice, delegate or entrust certain activities of labour administration to non-governmental organisations, particularly employers' and workers' organisations, or—where appropriate—to employers' and workers' representatives.

Article 3

A Member which ratifies this Convention may regard particular activities in the field of its national labour policy as being matters which, in accordance with national laws or regulations, or national practice, are regulated by having recourse to direct negotiations between employers' and workers' organisations.

Article 4

Each Member which ratifies this Convention shall, in a manner appropriate to national conditions, ensure the organisation and effective operation in its territory of a system of labour administration, the functions and responsibilities of which are properly co-ordinated.

Article 5

1. Each Member which ratifies this Convention shall make arrangements appropriate to national conditions to secure, within the system of labour administration, consultation, co-operation and negotiation between the public authorities and the most representative organisations of employers and workers, or—where appropriate—employers' and workers' representatives.

2. To the extent compatible with national laws and regulations, and national practice, such arrangements shall be made at the national, regional and local levels as well as at the level of the different sectors of economic activity.

Article 6

1. The competent bodies within the system of labour administration shall, as appropriate, be responsible for or contribute to preparation, administration, co-ordination, checking and review of national labour policy, and be the instrument within the ambit of public administration for the preparation and implementation of laws and regulations giving effect thereto.

2. In particular, these bodies, taking into account relevant international labour standards, shall—

- (a) participate in the preparation, administration, co-ordination, checking and review of national employment policy, in accordance with national laws and regulations, and national practice;
- (b) study and keep under review the situation of employed, unemployed and under-employed persons, taking into account national laws and regulations and national practice concerning conditions of work and working life and terms of employment, draw attention to defects and abuses in such conditions and terms and submit proposals on means to overcome them;
- (c) make their services available to employers and workers, and their respective organisations, as may be appropriate under national laws or regulations, or national practice, with a view to the promotion—at national, regional and local levels as well as at the level of the different sectors of economic activity—of effective consultation and co-operation between public authorities and bodies and employers' and workers' organisations, as well as between such organisations;
- (d) make technical advice available to employers and workers and their respective organisations on their request.

Article 7

When national conditions so require, with a view to meeting the needs of the largest possible number of workers, and in so far as such activities are not already covered, each Member which ratifies this Convention shall promote the extension, by gradual stages if necessary, of the functions of the system of labour administration to include activities, to be carried out in co-operation with other competent bodies, relating to the conditions of work and working life of appropriate categories of workers who are not, in law, employed persons, such as—

- (a) tenants who do not engage outside help, sharecroppers and similar categories of agricultural workers;
- (b) self-employed workers who do not engage outside help, occupied in the informal sector as understood in national practice;
- (c) members of co-operatives and worker-managed undertakings;
- (d) persons working under systems established by communal customs or traditions.

Article 8

To the extent compatible with national laws and regulations and national practice, the competent bodies within the system of labour administration shall contribute to the preparation of national policy concerning international labour affairs, participate in the representation of the State with respect to such affairs and contribute to the preparation of measures to be taken at the national level with respect thereto.

Article 9

With a view to the proper co-ordination of the functions and responsibilities of the system of labour administration, in a manner determined by national laws or regulations, or national practice, a ministry of labour or another comparable body shall have the means to ascertain whether any parastatal agencies which may be responsible for particular labour administration activities, and any regional or local agencies to which particular labour administration activities may have been delegated, are operating in accordance with national laws and regulations and are adhering to the objectives assigned to them.

Article 10

1. The staff of the labour administration system shall be composed of persons who are suitably qualified for the activities to which they are assigned, who have access to training necessary for such activities and who are independent of improper external influences.

2. Such staff shall have the status, the material means and the financial resources necessary for the effective performance of their duties.

Article 11

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 13

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 14

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 15

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 16

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 17

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 13 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 18

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Sixty-fourth Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-eighth day of June 1978.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twenty-seventh day of June 1978.

*The President of the Conference,
Le Président de la Conférence,*

PEDRO OJEDA PAULLADA

*The Director-General of the International Labour Office,
Le Directeur général du Bureau international du Travail,*

FRANCIS BLANCHARD